

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120010433
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120010433.6

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného S. F. a spol., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 11. mája 2021 takto

r o z h o d o l i :

obžalovaní

1. S. F. Á. O. Y. H. Š. , narodený XX.XX.XXXX B. G. Q.,
trvale bytom G. Q., T. X. Q. XXXX/XX

2. K. J. É. B. U. H. R. B. Á., narodená XX.XX.XXXX B. I.,
trvale bytom G. Q., T. X. Q. XXXX/XX,
prechodne bytom a adresa na doručovanie písomností G. Q., T. X. Q. XXXX/XX,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e :

S. F. U. K. J. bez akéhokoľvek predchádzajúceho súhlasu vlastníka nehnuteľnosti mesta G. Q., minimálne od 30.07.2019 až do 13.11.2019, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, neoprávnene užívali 2-izbový byt číslo X nachádzajúci sa na X. V. O. P. W. W.V. Č. XXXX U. R. Č. XX, K. T. X. Q. B. G. Q. a vlastníkovi nehnuteľnosti mestu G. Q. bránili v riadnom užívaní bytu,

t e d a :

obžalovaní 1/ a 2/

spoločným konaním protiprávne spolu užívali byt iného a oprávnenej osobe v užívaní bytu neoprávnene bránili

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaní 1/ a 2/

prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 218 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. Obžalovanému S. F.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, bez zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistiť príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, aplikujúc zásadu pre ukládanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje skorší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/65/2020 z 12.12.2020, právoplatným 22.12.2020, ako aj

všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 15 (pätnásť) mesiacov.

2. Obžalovanej K. J.

Podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 60 (šesťdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkazuje poškodenú právnickú osobu Mesto Zlaté Moravce, Mestský úrad Ul. 1. mája, Zlaté Moravce, IČO: 00308676 s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra č. 2 Pv 545/19/4403 podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 07.04.2020, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému S. F. a K. J. a na hlavnom pojednávaní v dňoch 08.09.2020, 15.10.2020, 24.11.2020 a 11.05.2021 vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí obžalovaných, svedkyne Q. E. z prípravného konania, výsluchom svedkyne Q. T. H., prečítaním listinných dôkazov založených v spise a oboznámením podstatného obsahu pripojeného spisu.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2020, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaných S. F. a K. J. (ďalej len „obžalovaní“) v súlade s § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal výpovede obžalovaných z prípravného konania zo dňa 09.12.2019, v ktorej obaja obžalovaní zhodne uvádzali, že nakoľko v jednom byte bývali spolu šesť osôb tak, keď sa dopyčuli, že vo vedľajšom vchode jedna suseda opravovala byt a že tam dlhšie nebývala, išli sa opýtať Q. E., či by im ten byt nedala do podnájmu, pričom táto im povedala, že ak budú platiť, tak tam môžu bývať stále. Tak sa v januári 2019 nastahovali do bytu na ulici 1. Q. XX, G. Q.. V januári zaplatili E. zálohu za byt vo výške 250 eur a nájomné 320 eur mesačne. Na tomto nájomnom sa dohodli, že to bude spolu s energiami. Nájomné platili až do júna 2019, v júli už nezaplatili, nakoľko mali len 150 eur, tak požiadali E., či by im nemohla zvyšok odpočítať zo zálohy, ktorú dali v januári. Na to im E. povedala, že sa majú vystahovať, pričom na ďalší deň prišla, že sa majú pobaliť, načo jej povedali, že nemali kam s deťmi ísť, preto sa neodstahujú. O dva týždne sa E. vrátila s tým, že si došla po svoje veci, tak ju do bytu vpustili. O týždeň neskôr prišli pracovníci z Mestského úradu Zlaté Moravce, aj s mestskou políciou, že sa mali vystahovať do troch hodín, vymenili zámky a odpojili vodu. O pár dní elektrikári odpojili aj elektrinu a potom už prišlo obvinenie. Obžalovaní pripustili, že vedeli, že v tom byte bývali neoprávnene, ale s rodinou nemali kam ísť.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2020 poriadku postupom podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal výpoveď svedkyne Q. E. z prípravného konania zo dňa 09.12.2019, v ktorej svedkyňa uviedla, že obžalovaný bol jej sused, býval vo vedľajšom vchode a v decembri 2018 ju oslovil, že či by sa na nejaký čas nemohla, do bytu, ktorý ona rekonštruovala, presťahovať jeho rodina. Svedkyňa bolo obžalovaného ľúto, nakoľko jej povedal, že nemali kam ísť, tak ich v januári ubytovala a dala im od bytu kľúče. Mestu túto udalosť neoznámila, priznala, že pochybila,

myslela si, že tam budú bývať maximálne pol roka. Dohodli sa tak, že budú platiť nájom za byt - ako aj vodu, elektrinu a káblvky vo výške 300 eur mesačne. V júli 2019 obžalovaný nezaplatil, preto svedkyňa obžalovanému povedala, že do troch dní treba zaplatiť alebo sa mali odsťahovať. Ona potom po troch dňoch prišla do bytu, ale zámky na byte boli vymenené, obžalovaný jej otvoril a ona si z bytu vzala svoje veci. Ďalej uviedla, že následne išla na mestský úrad, kde povedala, čo sa stalo. S mestom sa dohodla na vypovedaní zmluvy, urobili tak dňa 24.07.2019, potom s pracovníkmi Mestskej polície a zamestnancami mestského úradu išli k bytu, vymenili zámky, kde už bola prítomná ďalšia rodina obžalovaného a robili problémy a bránili v odovzdaní bytu. Svedkyňa vtedy odovzdala byt mestu a viac to neriešila. Obžalovaný s obžalovanou tam spolu s deťmi ostali a byt nechceli vystáhnovať, čo však už riešilo mesto. Na záver svedkyňa uviedla, že celá udalosť ju mrzela, ale urobila to z ľútosti, chcela pomôcť v núdzi.

Svedkyňa Q. T. H. na hlavnom pojednávaní dňa 15.10.2020 k veci uviedla, že dňa 15.03.2018 mesto Zlaté Moravce uzatvorilo nájomnú zmluvu č. GEN195/2018 s Q. E., pričom dňa 19.07.2019 s ňou bola uzatvorená dohoda o ukončení nájomnej zmluvy k dátumu 24.07.2019. Dňa 24.07.2019 došlo k protokolárnemu odovzdaniu a prevzatiu bytu od Q. E. a bolo zistené, že v danom byte sa nachádzali obžalovaní, ktorí odmietli opustiť byt. V ten istý deň podali trestné oznámenie v tejto trestnej veci, a zároveň dňa 08.08.2019 aj žalobu o určenie povinnosti vypratania nehnuteľnosti spolu s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, ktorú, po vrátení bytu, vzali späť. Mesto Zlaté Moravce si uplatnilo nárok na náhradu škody spočívajúcu vo výške nájmu, a to za obdobie od 25.07.2019 do 30.04.2020, t. j. za obdobie užívania, v celkovej výške 565,07 eura. Svedkyňa následne spresnila, že za žalované obdobie bola výška škody 224,11 eura, v ktorej boli zahrnuté aj poplatky spojené s užívaním. Mesačný nájom bol stanovený sumou 61,25 eura, pričom presnú výšku nájmu im vypočítava príspevková organizácia Služby Zlaté Moravce. Svedkyňa ďalej uviedla, že s obžalovaným sa stretla jedenkrát na mestskom úrade Zlaté Moravce dňa 17.07.2019, bol z toho aj zápis a do zápisnice uviedli, že v byte bývali od januára 2019 a platili zaň nájomné Q. E. vo výške 320 eur mesačne. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že obžalovaní boli vyzývaní na opustenie bytu, k užívaniu bytu uviedla, že dňa 28.10.2019 vykonala hliadka mestskej polície Zlaté Moravce obhliadku bytu a zistili, že sa tam nachádzajú obžalovaní spolu s dvomi deťmi. Zistilo sa, že zámok nebol vymenený, ale bola demontovaná kľučka tak, aby sa dvere nedali otvoriť. Svedkyňa tiež vysvetlila, že mesto G. Q. pri prideľovaní mestských bytov postupuje v zmysle VZN, že žiadatelia musia podať písomnú žiadosť, nesmú mať nedoplatky voči mestu a musia mať v meste trvalý pobyt minimálne päť rokov. Na záver svedkyňa vyslovila domnienku, že obžalovaní nikdy neužívali byt na základe právneho titulu, mesto Zlaté Moravce im nikdy nedalo súhlas na užívanie predmetného bytu.

Z úradného záznamu Mestskej polície Zlaté Moravce súd zistil, že dňa 28.10.2019 hliadka mestskej polície vykonala šetrenie v rámci prebiehajúceho trestného konania proti obžalovaným, ktorí bez právneho titulu užívali mestský byt č. 5, na ulici 1. Q. XX. Kontrolou sa zistilo, že v byte sa nachádzala obžalovaná s dvomi synmi, obžalovaná uviedla, že v byte žil aj obžalovaný, ale v tom čase nebol doma. Hliadka upozornila na nezákonné užívanie bytu a vyzvala obžalovanú na opustenie bytu, čo táto odmietla. V zázname bolo uvedené, že v byte nevznikla škoda, že zámok nebol vymenený, ale bolo zistené domontovanie vonkajšej časti vchodovej kľučky, aby sa dvere nedali otvoriť.

Z úradných záznamov OO PZ Zlaté Moravce zo dňa 11.10.2019, 12.10.2019 a 19.10.2019 vyplývalo, že príslušník OO PZ Zlaté Moravce dňa 11.10.2019 bol na adrese ZJ. na účely predvolania obžalovaného, ktorý v tom čase nebol doma. Obžalovaná uviedla, že odkáže obžalovanému, aby sa dostavil na OO PZ Zlaté Q.. Pokus o predvolanie príslušníka zopakovali dňa 12.10.2019, obžalovaný, podľa slov obžalovanej, spal, prisľúbila, že počas dňa príde na výsluch, čo sa nestalo. Dňa 19.10.2019 bol pokus o predvedenie opäť neúspešný, obžalovaný nebol doma.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 15.03.2018 č. GEN-195/2018 vyplývalo, že mesto Zlaté Moravce ako prenajímateľ uzatvorilo s Q. E. ako nájomníčkou nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol X-izbový byt, 2. kategórie, na ulici 1. Q. XX, G. Q., č. X na 2. podlaží, súpisné číslo XXXX, o celkovej rozlohe 50,92 m². Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, výška nájomného bola stanovená na 68 eur mesačne. V zmluve bolo tiež dohodnuté, že nájomca nie je oprávnený uskutočniť akúkoľvek dispozíciu s bytom (výmena bytu, podnájom bytu a pod...) bez predchádzajúceho písomného súhlasu prenajímateľa. Z dohody č. GEN337/2019 o ukončení Nájomnej zmluvy GEN-195/2018 súd zistil, že predmetná nájomná zmluva bola ku dňu 24.07.2019 ukončená. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplývalo, že vlastníkom bytového

domu, v ktorom sa predmetný byt nachádzal, ktorý obžalovaní mali neoprávnene užívať, bolo mesto Zlaté Moravce.

Zo zápisu z pohovoru zo dňa 17.07.2019 súd zistil, že obžalovaní sa spolu s X. O. dostavili na Mestský úrad Zlaté Moravce v súvislosti s podaním vysvetlenia a objasnenia situácie ohľadom ich bývania v mestskom byte na ul. 1. Q. č. XX v G. Q.. Bolo zapísané, že obžalovaní od januára XXXX v byte bývali, prenajali si ho od Q. E., ktorej zložili zábezpeku 250,-eur a mesačne jej platili 320,- eur v hotovosti. V zápise bolo zaznamenané, že obžalovaní neboli spokojní s tým, že platili Q. E., pretože tento byt nebol jej, želali si, aby tento byt prenajalo mesto im, pretože im hrozilo vystaňovanie.

Z výzvy na vypratanie bytu zo dňa 29.07.2019 vyplývalo, že mesto G. Q. ako výlučný vlastník bytu č. X na ulici 1. Q. XX, vyzvalo obžalovaného v lehote siedmich dní od doručenia výzvy na vypratanie bytu, nakoľko od 25.07.2019 nemal s vlastníkom nehnuteľnosti uzatvorenú nájomnú zmluvu ani inú dohodu, na základe ktorej by užíval byt oprávnené. Výzva bola obžalovanému doručená dňa 30.07.2019. Rovnaká výzva bola doručená aj obžalovanej.

Z potvrdenia Okresného súdu Nitra vyplývalo, že dňa 08.08.2019 bol na Okresnom súde Nitra prijatý návrh na začatie konania v právnej veci navrhovateľa mesto Zlaté Moravce proti odporcovi obžalovanému F. o určenie povinnosti vypratať nehnuteľnosť a vydanie neodkladného opatrenia.

Z určenia výšky škody mesta G. Q. zo dňa 12.02.2020 vyplývalo, že mesto si v trestnom konaní uplatnilo nárok na náhradu škody vo výške 367,50 eura, ktorá vznikla nezaplatením nájomného (288,66 eura) a spotrebovaných energií (78,82 eura) za obdobie od 01.08.2019 do 31.01.2020. Zo správy mesta Zlaté Moravce zo dňa 13.10.2020 vyplývalo, že mesto si v prebiehajúcim trestnom konaní uplatnilo nárok na náhradu škody vo výške 565,07 eura, ktorá vznikla v dôsledku neplatenia nájomného za obdobie od 25.07.2019 do 30.04.2020. Zo správy mesta Zlaté Moravce zo dňa 20.10.2020 vyplývalo, že obžalovaný podal žiadosť o pridelenie mestského bytu dňa 17.09.2018 s tým, že obžalovaná bola uvedená ako spoluposudzovaná osoba. Nakoľko obžalovaná nemala evidovaný trvalý pobyt v meste počas piatich rokov, a zároveň obaja mali evidované nedoplatky na poplatku za komunálny odpad, žiadosť bola z dôvodu nesplnenia podmienok pridelenia bytov zamietnutá. Obžalovaný podal dňa 22.01.2019 opätovnú žiadosť, kde už obžalovaný neuviedol, avšak nakoľko mal stále nedoplatky voči mestu, opakovane podmienky nesplnil. Obžalovaný bol vyzvaný na doplnenie žiadosti, avšak na výzvu nereagoval.

Zo záverečnej správy probačnej a mediačnej úradníčky z vykonania úkonov inštitútu predbežného šetrenia zo dňa 18.05.2020 súd zistil, že obžalovaní nezaslali probačnej a mediačnej úradníčke naspäť vyplnené tlačivo na vstupný pohovor a poučenie ohľadne uloženia trestu povinnej práce.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplývalo, že tento bol jedenkrát súdne trestaný Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 1T/97/2016 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest, pričom v súčasnosti sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 21.10.2019 súd zistil, že obžalovaný bol v období od 29.12.2015 do 21.10.2019 štyrikrát priestupkovo riešený, za rôzne priestupky (v doprave, proti majetku, proti verejnému poriadku). Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 04.08.2020 vyplývalo, že proti obžalovanému bolo vedených päť priestupkových konaní, tri za priestupky v doprave, jeden proti majetku a jeden proti verejnému poriadku. Z lustrácie STA zo dňa 04.08.2020 súd nezistil žiadne prebiehajúce konanie proti obžalovanému. Z lustrácie v GP zo dňa 04.08.2020 vyplývalo, že proti obžalovanému boli vedené tri trestné konania, dve skončené a jedno neskončené.

Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplývalo, že táto nebola doposiaľ súdne trestaná. Výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 21.10.2019 a výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 04.08.2020 preukázal, že obžalovaná nebola ani priestupkovo prejednávaná. Z lustrácie v GP zo dňa 04.08.2020 vyplývalo, že proti obžalovanej bolo vedené len predmetné trestné konanie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/65/2020 súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra podal dňa 31.08.2020 na súd obžalobu č. 3 Pv 290/20/4403 na obžalovaného pre

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona s tým, že obžalovaný spáchal skutok dňa 17.02.2020. Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/65/2020 zo dňa 12.12.2020, právoplatným dňa 22.12.2020 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou na 12 mesiacov, ktorá mu plynie od 23.12.2020 do 23.12.2021.

Súd podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovanými v podanom odpore a to vypočutím svedkov X. a primátora Dušana Husára, ktorí mali byť pri spisovaní záznamu z 17.07.2019, pri ktorom bola aj svedkyňa JUDr. Q. T. H., ktorá na hlavnom pojednávaní vypočutá bola, vzhľadom na to, že vykonávanie týchto dôkazov súd považoval za nadbytočné, nepodstatné a neodôvodnené, pretože ostatné vo veci zabezpečené a vykonané dôkazy súd považoval za dostatočné pre náležité zistenie skutkového stavu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra č. 2Pv 545/2019 a tento vykázal znaky prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, pričom tento spáchali obaja obžalovaní spoločným konaním, ktorí svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, pretože títo neoprávnene užívali byt mesta Zlaté Moravce a oprávnenej osobe, vlastníkovi - mestu Zlaté Moravce aj bránili v užívaní bytu č. X nachádzajúceho sa na 2. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX a orientačným číslom XX, na ulici X. mája v G. Q. mestu G. Q. od 30.07.2019, kedy od mesta prevzali výzvu na vypratanie bytu, do 13.11.2019, kedy im bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia, pričom bolo zistené, že obžalovaní uvedený byt nikdy neužívali oprávnene.

Podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona kto protiprávne obsadí alebo užíva dom alebo byt iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu neoprávnene bráni, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Objektom prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona je výkon práv spojených s vlastníctvom domu, bytu alebo nebytovému priestoru. Subjekt trestného činu je všeobecný, teda tento trestný čin môže spáchať ktorýkoľvek trestne zodpovedný páchatel'. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie, kedy úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať aj na skutočnosť, že ide o protiprávne obsadenie, resp. užívanie alebo neoprávnené bránenie v užívaní. Protiprávnym obsadením sa rozumie akékoľvek vniknutie alebo zotrvanie v dome, v byte alebo nebytovom priestore bez právneho dôvodu. Protiprávnym užívaním sa rozumie zotrvanie v dome, byte, resp. nebytovom priestore bez právneho dôvodu. Za bránenie v užívaní domu alebo bytu treba považovať akékoľvek neoprávnené a podstatné rušenie výkonu užívacieho práva oprávnenej osobe (napr. znemožnenie prístupu do domu, výmena zámkov a následné uzamknutie bytu, zamedzenie prístupu pomocou bezpečnostnej služby, prerušení dodávky elektrickej energie, vody, tepla, plynu, ktoré bráni riadnemu užívaní niu bytu). Oprávnenou osobou je predovšetkým vlastník bytu. Ďalej môže byť oprávnenou osobou nájomca alebo podnájomník bytu, ktorý je vec oprávnený užívať spôsobom ustanoveným v zmluve; ak nebolo dohodnuté inak, primerane povahe a určeniu veci.

Z vykonaného dokazovania (výpovede obžalovaných, zástupkyne poškodenej právnickej osoby, svedkyne Q.j) jednoznačne vyplynulo, že obžalovaní v období do 30.07.2019 do 13.11.2019 neoprávnene užívali byt č. X nachádzajúceho sa na 2. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX a orientačným číslom XX, na ulici X. mája v G. Q. a aj bránili mestu Zlaté Moravce v užívaní tohto bytu, ktorý bol jeho riadnym vlastníkom a ktorý uvedený byt dal do prenájmu dňa 15.03.2018 do 24.07.2019 svedkyňi Q. E. (nájomná zmluva F.-XXX/XXXX, dohoda č. F o ukončení nájomnej zmluvy

F.-XXX/XXXX, list vlastníctva č. 3453), ktorá predmetný byt bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka - mesta G. Q. (nájomná zmluva GEN-195/2018) prenechala v januári 2019 obžalovaným na bývanie, ktorí ani na výzvu na vypratanie bytu mesta Zlaté Moravce zo dňa 29.07.2019, doručenej im dňa 30.07.2019 odmietli byt opustiť, pričom dňa 28.10.2019 kontrolou hliadky mestskej polície bolo zistené, že v predmetnom byte sa stále nachádzala obžalovaná s dvomi synmi, že hliadka polície upozornila obžalovanú na nezákonné užívanie bytu a vyzvala ju na opustenie bytu, čo obžalovaná odmietla, pričom na predmetnom byte bolo zistené demontovanie vonkajšej časti vchodovej kľučky tak, aby sa dvere nedali otvoriť (výzva na vypratanie nehnuteľnosti, úradný záznam mestskej polície z 28.10.2019, potvrdenie o podaní žaloby na vypratanie nehnuteľností z 08.08.2019). Z ostatných listinných dôkazov (zápis z pohovoru z 17.07.2019 a správa mesta Zlaté Moravce z 20.10.2020) bolo tiež zistené, že obžalovaní byt neoprávnene užívali na základe ústnej dohody s Q. E., pričom za užívanie bytu platili svedkyni E. (výpovede obžalovaných, svedkyne E., zápis z pohovoru z 17.07.2019) a že síce žiadali, aby bol byt prenajatý mestom im, ale podmienky nikdy na pridelenie mestského bytu nespĺnili (správa mesta G. Q. z 20.10.2020). Dokazovaním bolo preto jednoznačne preukázané, že obžalovaní bez akéhokoľvek právneho dôvodu zotrúvali v mestskom byte, po tom ako bola ukončená dňa 24.07.2019 nájomná zmluva s Q. E., (dohoda F. XXX/XXXX), nikdy tento byt oprávnené ani neužívali a potom ho napriek výzvam mesta a to ani po privolaní hliadky mestskej polície neopustili, čím bránili mestu G. Q. - vlastníkovi (list vlastníctva č. XXXX) v uplatňovaní práv vlastníka bytu a v riadnom výkone užívacieho práva k bytu tomuto vlastníkovi tým, že demontovali vonkajšiu časť vchodovej kľučky tak, aby sa dvere nedali otvoriť ako aj tým, že opakovane odmietli byt opustiť (výzva z 24.07.2019 a záznam mestskej polície z 28.10.2019). Bolo pritom úplne irelevantné, že obžalovaní sa v januári 2019 bez predchádzajúceho oznámenia mestu s oprávnenou nájomníčkou bytu dohodli na tom, že v ňom budú bývať a že budú tejto vtedy oprávnenej nájomníčke za užívanie bytu platiť 320,-eur a že jej aj zaplatili zálohu 250,-eur (záznam z pohovoru z 17.07.2019, nájomná zmluva F.-XXX/XXXX), pretože touto dohodou porušili podmienky nájomnej zmluvy GA.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, akou mierou konania spoluobžalovaní prispeli k spáchaniu prečinu, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy. V súvislosti s rozhodovaním o treste u oboch obžalovaných súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V danom prípade bol druh trestu jednoznačne určený ustanovením § 218 odsek 1 Trestného zákona a vzhľadom na výmeru trestnej sadzby (až na dva roky) mohol súd s ohľadom na ustanovenie § 34 odsek 6 Trestného zákona ukladať aj iný trest, než trest odňatia slobody.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaných, na postoj obžalovaných k spáchanej trestnej činnosti (obžalovaní sa síce v prípravnom konaní priznali k spáchaniu trestného činu, ale neľutovali ho, následne podali odpor, v ktorom uvádzali, že oni za byt riadne platili E. a žiadali vypočuť ďalších svedkov, preto im súd nemohol priznať okolnosť uvedenú v §36 písmeno l) Trestného zákona), na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona, ktoré zistil len u obžalovanej Lévaiovej, a to podľa písmeno j), že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. U obžalovaného F. túto okolnosť nezistil kvôli predchádzajúcemu, aj keď zahladenému odsúdeniu a kvôli spáchaným priestupkom. Súd u obžalovanej J. nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona na rozdiel od obžalovaného F., u ktorého zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, nakoľko spáchal dva trestné činy (prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru a prečin krádeže), pretože obžalovanému F. súd ukladal súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť za dva trestné činy.

U obžalovaného F. pre prevažujúci pomer príťažujúcich okolností (§ 38 odsek 4 Trestného zákona) súd pri ukladaní súhrnného trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby trestného činu podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, ktorý bol síce rovnako trestný ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru, ale v systematike Trestného zákona je uvedený skôr, teda z ôsmich mesiacov až dva roky. Keďže súd v predmetnom trestnom konaní ukladal obžalovanému trest za trestný čin spáchaný dňa 13.11.2019, teda za trestný čin obžalovaným spáchaný skôr, ako bol trestným rozkazom doručeným dňa 12.12.2020 Okresným súdom Nitra sp. zn. 3T/65/2020 právoplatne

dňa 22.12.2020 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona spáchaný dňa 17.02.2020, bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona a uložiť obžalovanému trest súhrnný, a to podľa zásady na ukladanie trestu úhrnného, upravenej v § 41 odsek 1 Trestného zákona. Preto pri odsudzovaní za viac trestných činov, súd obžalovanému F. uložil súhrnný trest podľa zákonného ustanovenia § 212 odsek 1 Trestného zákona. Súd zároveň postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody na tri mesiace s podmieneným odkladom na jeden rok, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/65/2020.

Súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaného F. dosiahnutý uložením súhrnného podmieneného trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona vo výmere osem mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou na 15 mesiacov, pretože súd bol pri ukladaní trestu viazaný ustanovením § 42 odsek 2, veta druhá Trestného zákona a tento súhrnný trest považoval za zbiehajúcu sa trestnú činnosť za spravodlivý, primeraný a adekvátny a mal za to, že zabezpečí ochranu spoločnosti, zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov.

U obžalovanej Lévaiovej pre prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (§ 38 odsek 3 Trestného zákona) súd pri ukladaní vychádzal z upravenej trestnej sadzby trestného činu podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, teda až na rok a štyri mesiace.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu u obžalovanej J. súd skúmal aj to, či sú splnené podmienky na uloženie trestu alternatívneho, a to trestu povinnej práce, ktorá pri svojom výsluchu v prípravnom konaní s uložením takéhoto trestu súhlasila. Účelom ustanovenia § 54 Trestného zákona je predovšetkým vytvorenie vhodnej alternatívy k podmienenému trestu odňatia slobody v prípadoch menej závažných trestných činov, ktorých sa dopustili menej narušení páchatelia, tak ako tomu bolo v prípade obžalovanej J. (ORT, výpis z ústrednej evidencie priestupkov). Preto súd zhodnotil, že postup podľa uvedeného zákonného ustanovenia (§54 Trestného zákona) v prípade obžalovanej J. nebol vylúčený aj napriek správe probačnej a mediačnej úradníčky a že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie, bude v prejednávanej veci u nej dosiahnutý uložením aj alternatívneho trestu povinnej práce, a to vo výmere 60 hodín, ktorý je obžalovaná povinná vykonať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu s presvedčením, že takto uložený trest bude spravodlivý a primeraný. Takýto trest podľa názoru súdu plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení.

Poškodená právnická osoba Mesto Zlaté Moravce si uplatnila nárok na náhradu škody voči obžalovaným v prípravnom konaní približne vo výške 280,-eur z titulu ušlého nájomného, dňa 12.02.2020 si uplatnila škodu 367,50 eura a v konaní pred súdom si uplatnila škodu vo výške 565,07 eura za neoprávnené užívanie bytu od 25.07.2019 do 30.04.2020, ktorú upresnila tak, že za žalované obdobie od 30.07.2019 do 13.11.2019 bola škoda 224,10 eura, v ktorej boli zahrnuté aj poplatky spojené s užívaním, pričom zástupkyňa Mesta Zlaté Moravce na hlavnom pojednávaní uviedla, že výšku nájmu vypočítava príspevková organizácia Službyt Zlaté Moravce a mesačný nájom bol stanovený na 61,25 eura. Vzhľadom na to, že súd nemal relevantnými dokladmi dostatočne preukázanú skutočnú výšku škody (akým spôsobom došlo k výpočtu nájomného, keď napríklad v nájomnej zmluve GEN -XXX/XXXX bola výška nájomného určená sumou 68,-eur mesačne, na základe čoho a akým spôsobom bola vypočítaná výška poplatkov spojených s užívaním bytu) a dokazovanie ohľadne reálnej výšky škody by presiahlo potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd poškodenú právnickú osobu odkázal na civilný proces.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.